

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/90/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200563
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200563.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľov: 1/ A. N., bytom D., S. - N. C., prechodne bytom D., 2/ A. Z., bytom A., S., 3/ K. Z., bytom B., N. C., navrhovateľa 2/ a 3/ zastúpení navrhovateľkou 1/, proti odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Prievidzi, Mariánska č. 6, Prievidza, za účasti: Slovenský pozemkový fond, Búdkova č. 36, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011, o odvolaní navrhovateľov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 24Sp/9/2011-22 zo dňa 6. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 24Sp/9/2011-22 zo dňa 6. marca 2012, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľom 1/ až 3/ ani účastníkovi konania Slovenskému pozemkovému fondu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011, ktorým odporca podľa ustanovení zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „zákon“) rozhodol o reštitučnom nároku navrhovateľov 1/ až 3/ k pozemku v k.ú. N. C., PK vl. č. XXX, PK parc. č. XXXX, roľa, o výmere 10 m² tak, že navrhovateľa 1/ až 3/ spĺňajú podmienky priznania vlastníckeho práva z dôvodu podľa § 6 ods. 1 písm. p/ zákona a priznáva sa im vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti, každému v podiele 1/3. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľom ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k zhodnému záveru ako správny orgán a to, že v konaní boli splnené podmienky pre priznanie vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti. Krajský súd uviedol, že pôvodná parc. č. XXXX bola na základe rodinnej dohody z roku 1938 rozdelená tak, že výmera 2406 m² patrila Z. N. a U. A. a zvyšok pozemku s týmto parc. č. o výmere 2132 m² mal patriť N. Z., ktorý

bol právnym predchodcom navrhovateľov 1/ až 3/. Rozhodnutím č. OPU 2008/8-4904-Str. zo dňa 24. novembra 2008 bolo oprávneným osobám priznané z pôvodnej parc. č. XXXX, parc. č. L. a XX/X a parc. č. G., spolu vo výmere 1479 m² a teda ostalo ešte na prejednanie 653 m² pôvodnej parc. č. XXXX. Časť zostatku tohto pozemku o výmere 10 m² je vedený ako EKN parc. č. XXXX/X, orná pôda, na LV č. XXXX pre SPF a o tejto časti odporca rozhodol v tomto konaní preskúmaným rozhodnutím. Podľa identifikácie zbytok výmery 643 m² z parc. č. XXXX je vedený na viacerých LV v prospech fyzických osôb a bolo o ňom rozhodnuté pod č. OPU 2011/154-914-Str. dňa 29. marca 2011.

K námietke navrhovateľov, že sa rozhodovalo len o 10 m², hoci parc. č. XXXX/X má na LV č. XXXX až 370m², krajský súd uviedol, že navrhovatelia svoje tvrdenie ničím nepodložili a zároveň poukázal na výpis z LV č. XXXX zo dňa 30. augusta 2010, na ktorom je uvedená len výmera 10 m². Krajský súd nepovažoval za dôvodné ani námietky navrhovateľov o nevyhotovení geometrického plánu, pretože vydanie pozemku bude realizovať SPF. Ostatné námietky sa týkali riešenia iných nehnuteľností a chronologickými údajmi, ktoré neboli predmetom tohto konania.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia rozsiahle odvolanie žiadajúc jeho zmenu a zrušenie preskúmaného rozhodnutia odporcu. Zotrvali na svojich námietkach o tom, že nebolo vydaných 653 m² a rozhodovalo sa bez identifikácie a GP, čím je podľa navrhovateľov rozhodnutie odporcu nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Namietali tiež, že jeden pozemok je vedený s dvoma vlastníkmi a s rozdielnou kultúrou. Tvrдили, že až v roku 2005 bolo vydané stavebné povolenie na časť predmetnej parcely, pritom ešte v roku 1991 bol celý pozemok voľný, nezastavaný. V ďalšom navrhovatelia obširne popisovali okolnosti týkajúce sa rozhodovania o iných pozemkoch v iných konaniach.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že rozhodnutím č. OPU 2008/8-4904-Str. zo dňa 24. novembra 2008 bolo priznané vlastnícke právo oprávneným osobám, každému v 1/3, k časti PK parc. č. XXXX a to konkrétne parc. č. L. /záhrada - 257m²), 18/2 (zastavaná plocha - 113 m²) a parc. č. G. (orná pôda - 1109 m²), celkovo vo výmere 1479 m². Zostala tak výmera 653 m² chýbajúca do celkovej výmery 2132 m², ktorá podľa dohody zo 16. januára 1938 medzi N. Z. a jeho dvoma sestrami mala patriť N. Z.. Rozhodnutím č. OPU 2011/154-914-Str. zo dňa 29. marca 2011 bolo rozhodnuté o 643 m² zostávajúcej neprejednanej výmery, pričom bolo bezpochyby z identifikácie parciel zistené, že išlo o pozemok v intraviláne obce vedený na viacerých LV pre fyzické osoby, pričom prevažne sú na ňom postavené rodinné domy. O zvyšku pozemku o výmere 10 m², vedený na EKN parc. č. XXXX/X, LV XXXX, pre SPF, bolo rozhodnuté tretím rozhodnutím č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011, preskúmaným v tomto konaní.

Účastník SPF v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1, § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie nebolo dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 11. decembra 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis odporcu, vyplýva, že navrhovatelia 1/ až 3/, si podaním zo dňa 4. marca 1992 uplatnili u právneho predchodcu odporcu nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v k.ú. N. C. po ich právnom predchodcovi - otcovi N. Z., a to z dôvodov podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona. V konaní bolo vydaných viacero rozhodnutí, tak ako to vyplýva zo spisového materiálu. Nakoniec bolo ustálené, že na reštitučný nárok navrhovateľov sa vzťahuje dôvod podľa § 6 ods. 1 písm. p/ zákona.

Predmetom reštitučného konania bola parc. č. XXXX, konkrétne jej časť o výmere 2132 m², ktorá na základe dohody zo dňa 16. januára 1938 uzavretej medzi otcom navrhovateľov N. Z. a jeho dvoma sestrami U. a Z. mala patriť N. Z.; časť pozemku o výmere 2406 m² tak na základe dohody pripadla jeho sestrám a táto časť sa v predmetom konaní ani neriešila.

Z identifikácie parciel zo dňa 24. mája 2010 týkajúcej sa pôvodnej parc. č. XXXX vyplýva, že pozemok pôvodne parc. č. XXXX tvoria:

- EKN parc. č. XXXX/X (orná pôda, 10 m²), vedená na LV č. XXXX pre SPF,
- EKN parc. č. X-XXXX/XX (orná pôda, 1109 m²) vedená na LV č. XXXX,
- CKN parc. č. XX/X (záhrady, 257 m²),
- CKN parc. č. XX/X (zastavané plochy - v skutočnosti voľná plocha, 113 m²) vedené na LV č. XXXX.

Skorším rozhodnutím odporcu č. OPU 2008/8-4904-Str. zo dňa 24. novembra 2008 boli navrhovateľom (každému v 1/3) vydané pozemky vyvlastnené ich otcovi a to CKN XX/X a XX/X, ako aj EKN XXXX/XX, spolu vo výmere 1479 m².

O zvyšku celkovej výmery pôvodnej parc. č. XXXX o výmere 653 m² rozhodol odporca dvomi samostatnými rozhodnutiami a to pod č. OPU 2011/154-914-Str. zo dňa 29. marca 2011 (vydaným po povolení obnovy konania) o pozemku s výmerou 643 m² - ktoré nie je predmetom tohto preskúvacieho konania a pod č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011 o časti pozemku vedenom ako EKN parc. č. XXXX/X o výmere 10 m².

Odporca v preskúvanom rozhodnutí vyslovil, že navrhovatelia splňajú podmienky priznania vlastníckeho práva podľa § 6 ods. 1 písm. p/ zákona a toto sa im priznáva k predmetnému pozemku, každému v 1/3.

Účelom zákona bolo zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnutie zlepšenia starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a úprava vlastníckych vzťahov k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia.

V zmysle § 6 ods. 1 písm. p/ zákona sa oprávneným osobám vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporcu č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd sa zaoberal všetkými podstatnými námietkami účastníkov konania a pokiaľ dospel k záveru, že preskúvané správne rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a dôvody opravného prostriedku neboli relevantné, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý rozhodnutie odporcu potvrdil, keď vzhľadom na spoľahlivo zistený skutkový stav veci v správnom konaní považoval postup odporcu ako aj jeho rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, považovať za správne. V postupe krajského súdu nezistil odvolací súd žiadne pochybenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 250i ods. 2 a § 219 ods. 2 OSP. Odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov podaného opravného prostriedku na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu, s ktorými dôvodmi

sa súd prvého stupňa v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne. Podstatnú časť odôvodnenia odvolania navrhovateľov tvorí chronologický popis udalostí v súvislosti so súdnymi a reštitučnými konaniami týkajúcimi sa ich vlastníckych práv k pozemkom, ktorými sa však odvolací súd nezaoberal, pretože predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti jedného konkrétneho rozhodnutia a postupu mu predchádzajúcemu a to rozhodnutia odporcu č. OPU 2011/154-966-Str. zo dňa 4. apríla 2011, ktoré sa týkalo vydania pozemku o rozlohe 10 m², vedeného na LV č. XXXX, EKN parc. č. XXXX/X.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s odôvodnením krajského súdu, že k zostatkovej výmere parc. č. XXXX o rozlohe 643 m² nebolo povinnosťou odporcu vyhotovovať geometrický plán, nakoľko túto povinnosť ukladá zákon správnomu orgánu len v prípade vydania pozemkov - toto bolo navyše predmetom iného rozhodnutia odporcu, ktoré nie je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní. V tomto prípade išlo o vydanie pozemku o rozlohe 10 m², ktorý je vedený ako EKN parc. č. XXXX/X, na LV č. XXXX, pre SPF a tento orgán uskutoční vydanie pozemku navrhovateľom v zmysle preskúmaného rozhodnutia odporcu. Z podkladov zabezpečených v správnom konaní aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplynulo, že tento pozemok má rozlohu 10 m² a nie 370 m² ako to tvrdili navrhovatelia, ktorí svoje tvrdenie ani ničím nepodložili.

Ďalšie námietky navrhovateľov sa týkali iných pozemkov, ktoré neboli predmetom tohto konania a preto sa nimi odvolací súd nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP, keď navrhovateľom 1/ až 3/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania pre ich neúspech v konaní a účastníkovi SPF preto, že v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli. Odporcovi zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.